

Emnenr. 85.

Fylke:

Tilleggsspørsmål nr.

Herad:

Emne: Tradisjonene, tui og segner
omkring jeger og jaktdegn.

Bygdelag:

Oppskr. av: M. Bakken

Gard:

(adresse): Hattfjelldal

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

op.

1. Ein skaut gjerne i neste laget om det let seg gjara. Det kunne koma vel med for seinare bruk.
3. Etter gamal god kristenskikk lærde jegeren halde seg heime om søndagane.
4. Skadskote dyr lærde fellast så framt det let seg gjara.
- 6 Det var gmsse ting ein kunne bita seg merke i som varsel, fyr og under ein jaktur.
- 7 Etter at ein fekk til jaktlover med rett til brukaren å fella ut eller flire dyr som t. d. elg på kvart markstykke nr. Hadde skyttaren rett til halve fengda dersom han ikkje høyrde gardar til og var lina til å jakta.
14. Ein kunne ~~not~~ verma seg mot

hovdyr med f.d. ild, højing
 og skramel, då hovdyra var
 redda slike ting, då særlig ild.

16. Det var vanlig meining at hovdyra
 verka meir redda av seg, dersom
 vedkomande fekk fyrst auge på
 dyret.

20. Det var ei tui, at folk ikkje
 måtte nemna ordet bjøtt
 om oskønsdagen. så nokon
 bjøtt den dagen trudde dei at
 idyra kom til å drøpa brøtten
 for dei om sūmaren etter.

23.-28. Dei trudde på „fimmingan.“
 Dei trudde at finnar (samar)
 kunne skemma bjørn og ulv
 på buskaper til tufolk, dersom
 dei var fornemma på eit eller
 anna vis. Dei kunne og „gana“
 børsa til mannen. Dei trudde
 og at gamle samar (finnar)
 kunne skapa seg om til bjørn
 og tjølv drøpa i buskaper.

Grøva dei for „fimmingan“
 på ein gard måtte mannen
 nista seg godt med sylvekålor
 til byrssa. Det går segner om
 at dei med slike sylvekålor skaut
 finnar som hadde gjort „bjørn“
 av seg. Då dei fladda slike
 kunne ein finna både
 tobakdase og „ellfortaske“ (fyrlyst.)
 under skinnnet.

29. Ein björnpragedie for kring 60 år sidan. Bjugdomar var ute ein kvell skulle ro frå Vesterbukt til Sjåvik. Rett som det var fikk dei sjå ein björn som kom symjande. Dei trudde vel at han ikkje var så færlig på vatnet, og hadde vel komne han for nær. Rett som det var sprang björnen inn i båten, båten gjekk rúndt og dei 3 karane kom seg på kvilvet. Björnen gjorde ein sving kom att og sprang over kvilvet. To av karane vart skyld burt frå kvilvet og drukna. Den tredje greiddde å halda seg fast til andre dagen, då det kom ein mann fra Sjåvik og berga han. Dette er den siste björnen som har vore forbi her på vestre sida av Røsvatnet. Det har seinare vore skote i alt 3 björner her i laggda, den siste for ein 3 år sidan.

30 Rovdyrplåge var ikkje vere under siste krigen enn ellers. Men no er sinner rovdya fjudda på andre sida av piksgunnen så ein har merka større inntasjon av t. d. gånge frå Sverige dei siste åra.